

ת"פ 41318/06/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד זיד תושבי איו"ש

08 נובמבר 2017

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 41318-06-17 מדינת ישראל נ' זיד
מ"ת 41307-06-17

מספר פל"א 264155/2017

לפני כבוד השופט עמית פרייז
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מוחמד זיד תושבי איו"ש

נוכחים:

בא כוח מאשימה עו"ד אלמוג בן חמו ועו"ד ניסים סוסי

הנאשם - בעצמו ובא כוח נאשם עו"ד ליעד ידין (סנגוריה ציבורית)

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

אין המדובר במי שעומד לדין לראשונה, ועל כן הגם שאין חולק כי המניע לכניסתו הינו פרנסה, לא חלה בעניינו הלכת אל הרוש הידועה. חלף זאת יש מקום לקבוע מתחם בהתאם לפסיקה שנהגה טרם הלכת אל הרוש (לעניין זה ראו

עמוד 1

למשל- ת"פ 25812-05-13 בעניין ג'ראדאדא, ת"פ 4883-07-13 בעניין שחאיתית). המדובר במתחם שתחילתו מאסר על תנאי וסופו מאסר בפועל של 6 חודשים לצד מאסר על תנאי, עם אפשרות לשלב קנס.

בתוך המתחם יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו, אולם מנגד לחובתו כאמור עבר פלילי, אשר כולל 3 הרשעות בעבירות ממין העניין ולעיתים גם עבירות נלוות כאשר בפעם האחרונה הדבר אף הוביל למאסר בפועל של 9 חודשים. יצוין שגם המשפטים המוקדמים יותר הובילו לתקופות של מאסר בפועל אם כי קצרות יותר.

יחד עם זאת, בצדק טוען הסנגור שמדובר בהרשעות ישנות. אומנם הדבר לא מונע להציג לבימ"ש ושבימ"ש יתן להם משקל וקביעת העונש, אך כאשר ברור שבמשך כמעט עשור הנאשם הורתע בסופו של דבר מלחזור לדפוס המעשים שאפיין אותו בעשור הקודם, הרי שהמשקל של עברו הינו פחות למדי.

בנוסף לזכות הנאשם יש לזקוף את העובדה שבעת ביצוע העבירה החזיק באישור כניסה למרחב התפר. אומנם הנאשם החליט על דעת עצמו שאישור זה מספיק לתקופה מסויימת בכדי להוות אישור כניסה כללי לשטח המדינה, דבר שהוביל להסתבכותו ומצדיק את ענישתו. יחד עם זאת, בסופו של דבר הרי שבקבלו את האישור המוגבל הנאשם עבר מסננת בטחונת כך שלמעשה נקבע שאין סיכון הנובע משהייתו בשטח המדינה גם אם באיזור מוגבל. יותר מכך למעשה מקרה זה שקול באופן מהותי לעבירה היפוטטית של כניסה לישראל תוך הפרת תנאי היתר קיים להבדיל מכניסה שבאופן מהותי ללא היתר כלל והרי ככל שהדברים אמורים לגבי עבירות אחרות שמצריכות היתר או רשיון ישנה אבחנה בין שני סוגי עבירות אלה.

בנוסף על כך יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם נעצר בגין מעשיו במשך 4 ימים, שוחרר לאחר מכן ומאז חלפו כ- 5 חודשים במהלכם לא שב לסורו. משמע גם ההליך הנוכחי הרתיע אותו.

בשים לב לכל האמור, סברתי כי באופן עקרוני ניתן לקבל את עמדת ההגנה בדבר הסתפקות במאסר מותנה וקנס. יחד עם זאת, סבורני כי לאור העדר המאסר בפועל שברגיל היה מקום להטילו בשים לב לעברו של הנאשם, הרי שיש מקום לאזן זאת באמצעות מאסר מותנה ממושך שיבהיר לנאשם שאל לו לעבור עבירה זו בנסיבות קלות כחמורות. באשר לקנס, הרי שסבורני כי ניתן להסתפק בחלק מההפקדה שהרי גם אז יהיה מדובר בקנס משמעותי בשים לב לרמת החיים הדלה באיזור מגוריו של הנאשם.

סוף דבר אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

ב. קנס בסך 3,000 ₪, אשר ישולם באמצעות הפקדון בסך 5,000 ₪ שהופקד בתיק

מ"ת 41307-06-17. יתרת הפקדון תוחזר לנאשם או לנציג מטעמו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ט חשוון תשע"ח, 08/11/2017 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

הוקלדעלידייסמיןאבוטבול